



مردمی که نمی خواستند  
خاکستری بشوند

مترجم شبدیس لقاوی

مردمی که نمی خواستند  
خاکستری بشوند

مترجم شبدیس لقائی

۳۰  
کودکان ۳/



مردمی که نمی خواستند خاکستری بشوند

شبدیس لقائی

انتشارات سحر، انقلاب، مقابل دانشگاه تهران شماره ۱۳۳۶

چاپ اول ۱۳۵۸

یکی بود یکی نبود ، در کشور کوچکی حاکمی زندگی میکرد که تندوتند دستور میداد ولی مردم هرگز حرفی نمیزدند و چون کسی حرف نمیزد حاکم نمیدانست مردم چه میخواهند و چه نمیخواهند ، تازه اگر هم میفهمید اهمیتی باان نمیداد . گفثیم که حاکم بزرگ این کشور کوچک فقط دستور میداد و با دستورهایش بمردم میگفت چه بکنند و چه نکنند و همیشه هم ساكت باشند .

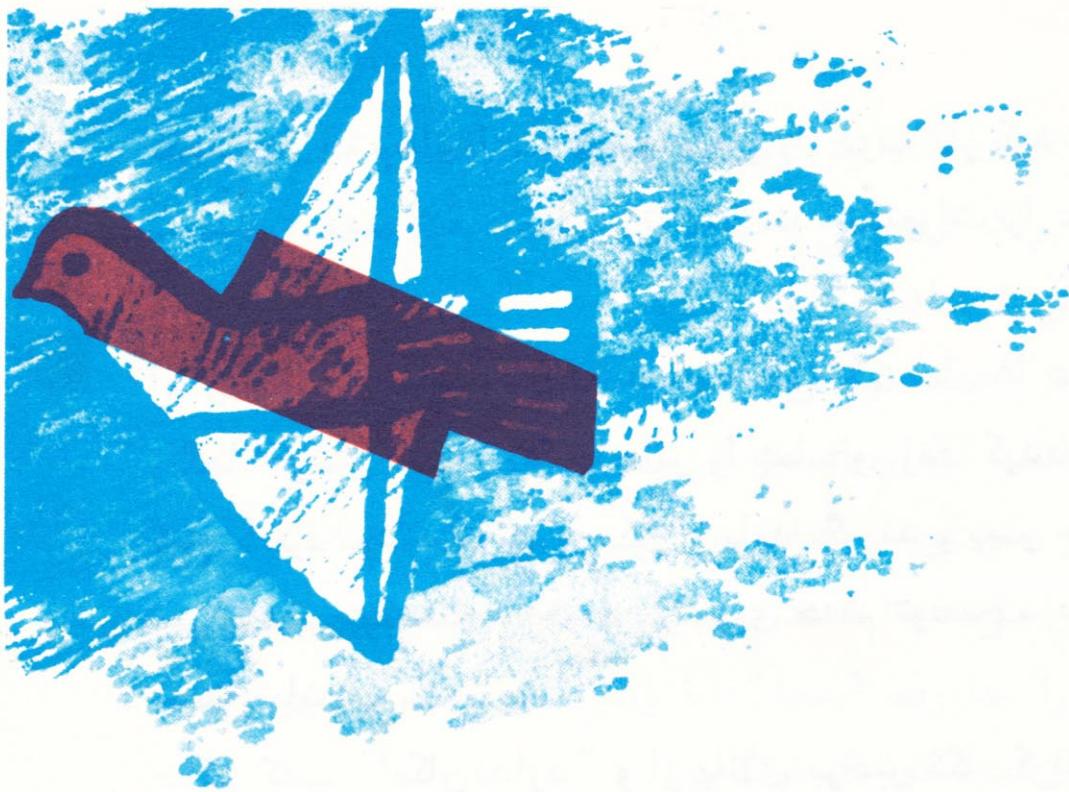
یکروز متوجه شد که دیگر دستوری نمانده که صادر کند اوقاتش تلخ شد ، به اطاقش رفت و درها را بست و شروع کرد به فکر کردن و بالاخره تصمیم گرفت دستور بدهد که تمام مردم خانه‌هایشان را خاکستری کنند .

و تمام مردم مجبور شدند که خانه‌هایشان را خاکستری رنگ بزنند و همه‌هم اینکار را کردند.

بجز یک‌نفر، که روی صندلی جلوی منزلش نشسته بود و داشت به‌آسمان نگاه می‌کرد، و یک‌دفعه پرستوئی را دید که رنگش قرمز و آبی و سفید بود و داشت پرواز می‌کرد.

باتوجه گفت "به! چه پرنده قشنگی" منهم منزلم را آبی و سفید و قرمزرنگ می‌زنم" و بلا فاصله هم همین کار را کرد.

حاکم داشت از بالای برج قصرش شهر را نگاه می‌کرد که ناگهان دید در میان خانه‌های خاکستری یک خانه برنگ قرمز و آبی و سفید هست، حاکم سخت خشمگین شد و بلا درنگ به نگهبانها گفت "در شهر یک نفر هست که منزلش را قرمز و آبی و سفید کرده بروید و زود بیاوریدش اینجا."



نگهبانها چشم‌هایشان و گوش‌هایشان را خوب باز کردند که بهتر ببینند و بهتر هم بشنوند تا بتوانند دستورات را عیناً "اجرا کنند.

اما وقتیکه با آن خانه رسیدند دیدند یکی از همسایه‌ها هم که از آن رنگها خوش‌آمد بود خانه‌اش را همانطور رنگ کرده، نگهبانها گیج مانده بودند که کدام یکی را باید بگیرند و پیش حاکم ببرند پس به قصر برگشتند و جریان را برای حاکم توضیح دادند و منتظر دستور ماندند.

حاکم گفت "امکان ندارد" و از بالای برجش نگاه کرد واز چیزی که دید سرش گیج رفت از پشت افتاد ولی بلا فاصله بلند شد و به نگهبانها دستور داد "هر دونفرشان را زود بیاورید اینجا" اما

بشنوید از اینطرف ، نفرسوم نیز وقتیکه منزلهای همسایهها را می بیند که برنگ قرمز آبی و سفید رنگ شده در یک چشم بهم زدن او هم منزلش را همانطور رنگ می کند .

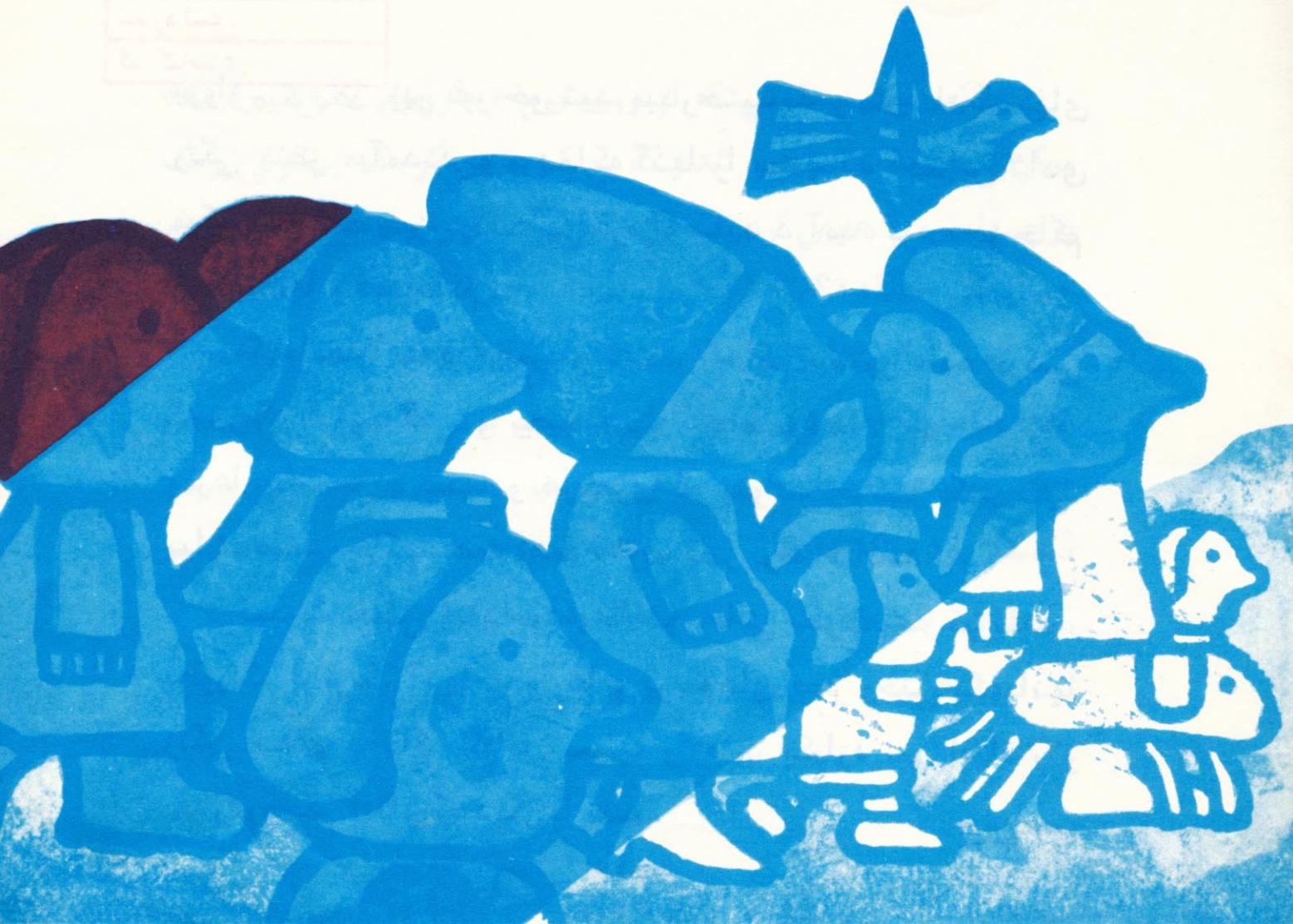
نگهبانها جز اینکه برگردند پیش حاکم و بپرسند چکار کنیم چاره‌ای نیافتند "کدام یک از این سه‌نفر را بیاوریم اینجا ؟ " حاکم سه‌بار غش کرد و افتاد روی زمین بطوریکه نگهبانها مجبور شدند کمکش بکنند تا بلند شود و بمحض اینکه بلند شد گفت "هر سه‌نفر را بیاورید اینجا " اما وقتی نگهبانها به شهر رفتند دیگر سه‌منزل نبود که رنگ شده بود .

بلکه دیدند که ۳۳۳ر۳۳۳ منزل برنگ قرمز و آبی سفید درآمده است .

نگهبانها وقتی که از شمارش خانه‌ها فارغ شدند گفتند "خوب حالا برویم و قضیه را به حاکم بگوئیم." و وقتیکه باو گفتند حاکم نهیک بار و نه دوبار بلکه صدوبیست و هشت بار افتادو پا شد.

و همانطور که می‌افتد و پا می‌شد دستور میداد "صاحبان هرچه منزل قرمز و آبی و سفید هست بیاورید اینجا" نگهبانها بسرعت حرکت کردند.

در شهر ۳۳۳۳۳ منزل قرمز ، آبی و سفید بود ، پیاده‌روها هم بهرنگ قرمز ، آبی و سفید درآمده بود سگها هم با پاها و دمهای رنگیشان در و دیوارها را رنگی کرده بودند . دهقانهای که سوار اسب بودند و سمهای اسبهایشان رنگی شده بود تمام خیابانها را رنگی کرده بودند ، کبوترها هم رنگی شده بودند و در آسمانها



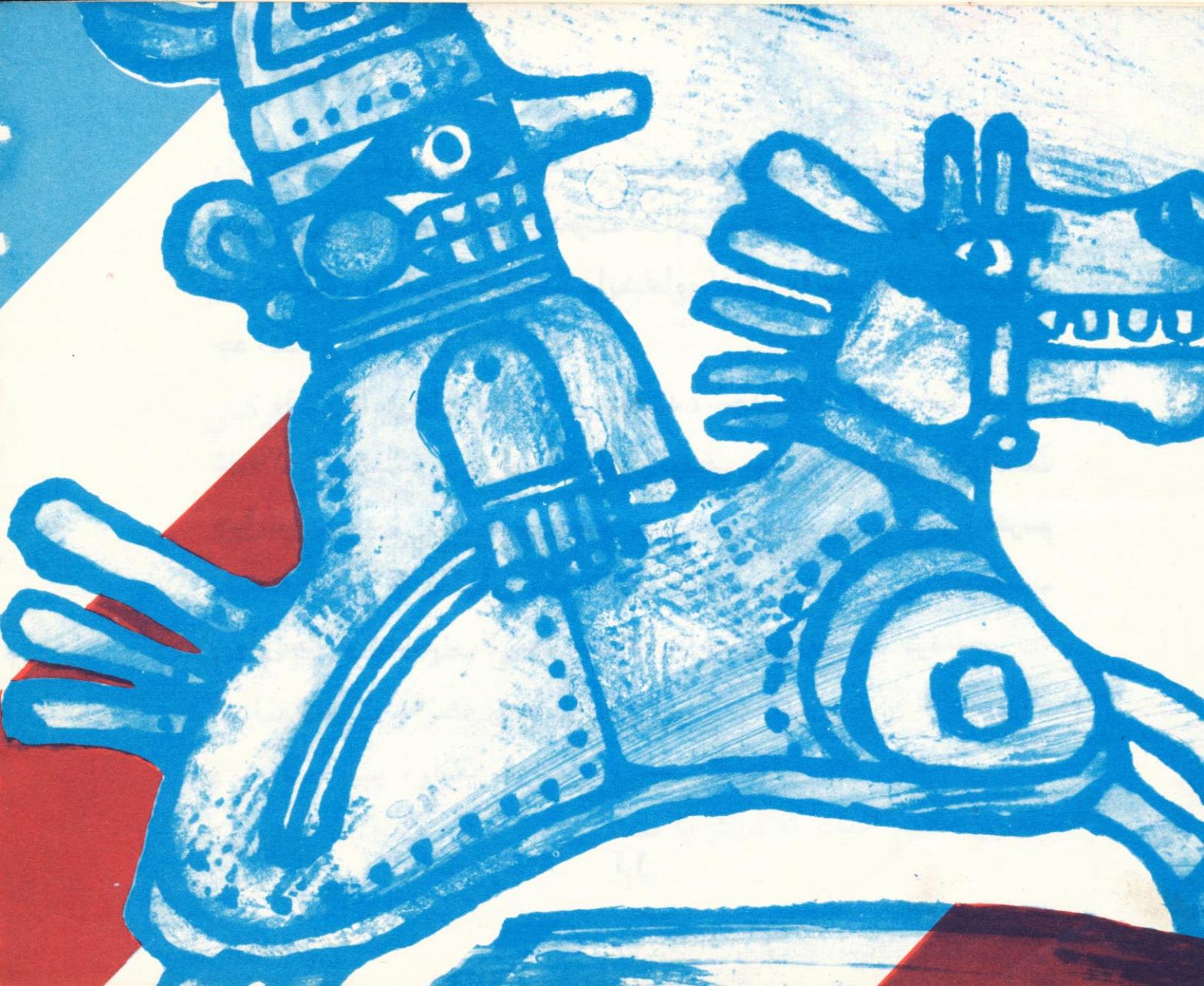
پرواز میکردند، زیر نور خورشید میدرخشیدند و مثل بادبادکهای رنگی بنظر میآمدند و مردم که آنها را میدیدند احساس شادی میکردند، همه‌چیز برنگ آبی قرمز و سفید درآمده بود بجز حاکم و نگهبانها و قصرحاکم.

نگهبانها آمدند و بمردم گفتند "حاکم دستور داده هر کسی که برنگ قرمز، آبی و سفید است، تمام مردها، زنها، بچه‌ها، پیرها، اسبها و سگها و هر چیزی که بتواند حرکت بکند باید بباید به قصر حاکم. همه وهمه بطرف قصر برآه افتادند.

جمعیت خیلی زیاد بود و با خوشحالی بطرف قصر میرفتند، بطوریکه از رنگ آنها دیوارها و پرچم‌های قصر و حتی نگهبانها رنگی شدند. حاکم که این منظره را دید یکاره پس افتاد، و بقدرتی محکم افتاد که دیگر پا نشد.

حاکم شهر پهلوئی که از روی برج و بارویش اطراف را نگاه میکرد پرسید " چطور شده که حاکم شهر کوچک پهلوئی رنگ پرچمهاش را عوض کرده؟" باید مامورهایم را بفرستم تا ببینیم چه اتفاقی افتاده؟ .

وقتی مامورها رسیدند پرسیدند . "چه اتفاقی افتاده؟ چه خبر شده؟ ولی حاکم شهر کوچک طوری مریض بود که حتی نمی توانست جواب بدهد . بالاخره یکنفر جواب داد" من جلوی منزلم نشسته بودم که ناگهان یک پرنده قرمز ، سفید و آبی را که داشت پرواز میکرد دیدم . . . و بعد دنباله داستان را تعریف کرد .

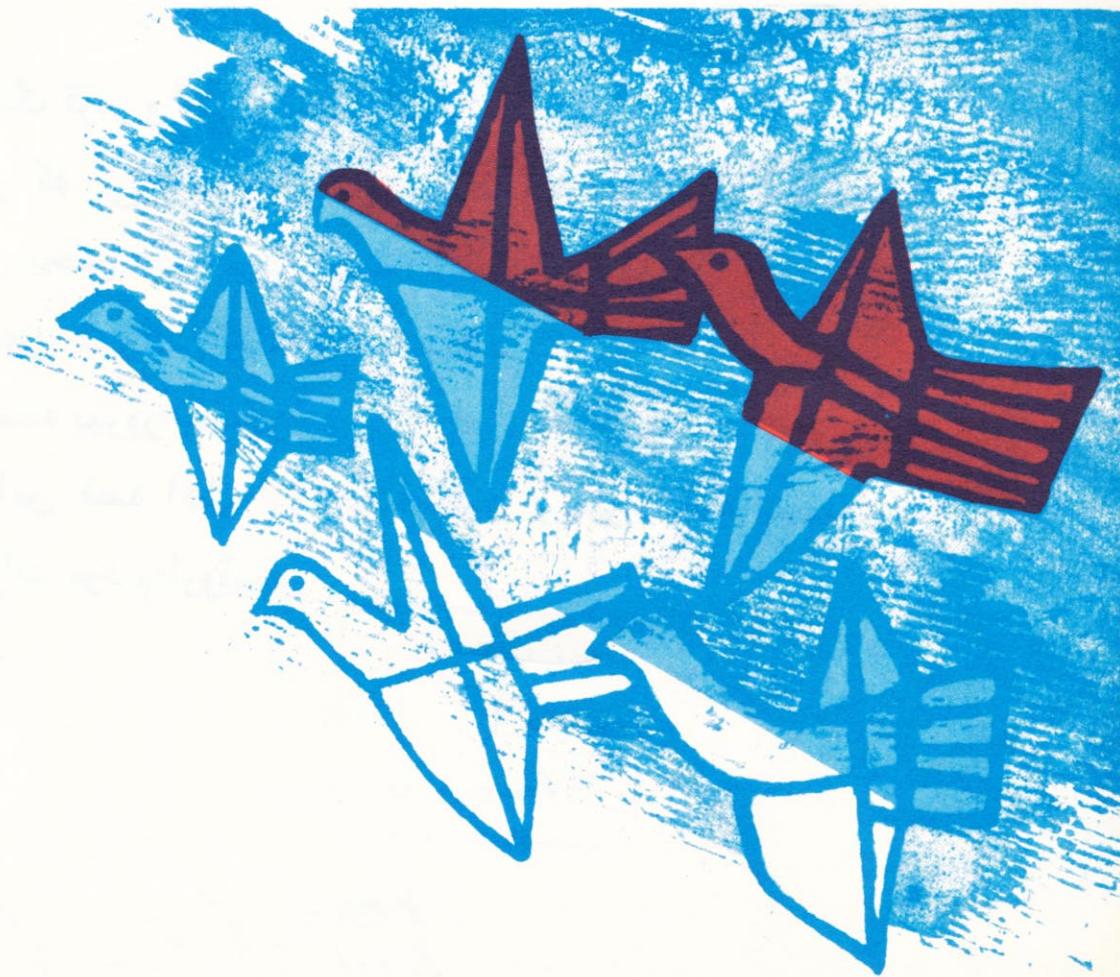


مامورها گفتند "باید زود به حاکم خودمان خبر بدهیم چون این خطرهست که برای او هم از این اتفاقات بیفتد" و به تاخت حرکت کردند ولی سم اسبهایشان که رنگی شده بود تعام جاده را رنگی کرد.

اما، قبل از رسیدن مامورها، کبوترها به آن شهر رسیده بودند و یکنفر که جلوی منزلش نشسته بود داشت آسمان را نگاه میکرد آنها را دید و گفت "به چقدر قشنگ هستند من هم منزل را به رنگ پرندگان در میارم" و همین کار را کرد.

بله همانطور که میتوانید تصور بکنید این داستان در اینجا  
تمام میشود ولی درجای دیگر آغاز میگردد.  
هنوز درجهان کشورهایی با رژیم دیکتاتوری وجود دارند،  
یکی از این کشورها اروگوئه است که حاکم مزدور آن بسرکوب خلق  
مشغول است.

اما مردم نیز برای آزاد کردن کشورشان میکوشند و حاصل این  
کوششها بصورت جنبش آزادی بخش اروگوئه تجلی کرده است که



پرچم آن برنگ قرمز و آبی و سفید است .  
همانطور که می توانید حدس بزنید این پرچم و فعالیت  
جنش آزادی بخش غیرقانونی است ، اما کدام قانون ؟  
مردم نیز قانون خودشان را دارند "حقیقت"  
و حقیقت همیشه پیروز است .  
نویسنده این قصه اهل اروگوئه هستند و خود قصه تصویری  
است از مبارزات مردم اروگوئه .

۲۰ ریال



انتشارات سحر، انقلاب مقابل دانشگاه تهران شماره ۱۳۳۶